Dosarul nr. 1-181/2023

Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 iulie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefier - Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Roman Chihai,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Marin Aftenii,

examinând în şedinţă de judecată publică ***prin intermediul teleconferinței***, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui, **********, *născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul *****, r-nul* *****

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal.

La data de 15 august 2023 în Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni a parvenit cauza penală de învinuire a lui *****în comiterea infracţiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la data de 15 august 2023 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Lilia Roic-Botezatu.

Prin încheierea Vicepreședintelui interimar al judecătoriei Hîncești, Corina Albu din 12 martie 2024, s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorului Lilia Roic-Botezatu toate dosarele penale, civile și contravenționale, cu excepția cauzelor în care vor fi menținute împuternicirile judecătorului, fiind deblocat sediul central al Judecătoriei Hîncești.

Potrivit fișei din 14 martie 2024, cauza respectivă a fost repartizată repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului Tamara Mereuță.

Prin încheierea Președintei interimare a Judecătoriei Hîncești, Lilia Roic-Botezatu din 19 mai 2025, s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorului Tamara Mereuță dosarele penale, urmare a suspendării judecătorului din funcție în baza Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/12 din 25 martie 2025.

Potrivit fișei din 28 mai 2025, cauza respectivă a fost repartizată repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 29 mai 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 22 iulie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Roman Chihai a pledat pentru recunoașterea lui *****vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal la 5 luni închisoare.

Apărătorul inculpatului și inculpatul au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea descriptivă

În baza actelor din dosar, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

*****, în perioada de timp de la 27.05.2023 ora 05:00 până la 28.05.2023 ora 11:00, acţionând prin înţelegere prealabilă şi de comun acord cu *****, anul naşterii ***** şi *****, anul naşterii *****, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns pe ascuns în curtea gospodăriei Liliei Ţîţa din satul ***** r-nul *****, de unde au sustras trei biciclete de tip sport la preţul total de 6 000 lei, prin ce i-a cauzat părţii vătămate o daună materială considerabilă.

Acțiunile lui *****au fost încadrate în prevederile art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, ***"Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în alt loc de depozitare de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile".***

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul *****fiind asistat de avocatul Marin Aftenii a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului *****susținută de apărătorul său, Marin Aftenii ascultând opinia procurorului Roman Chihai, care nu au obiectat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, conform art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 17 iunie 2025, a admis cererea inculpatului *****și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată, **sub jurământ,** inculpatul *****vina și-a recunoscut-o integral, declarând că, pe data de 27 mai 2023 împreună cu ***** și ***** au intrat în gospodăria Liliei Țîța din satul *****, r-nul *****. Îi pare rău de cele comise. Solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă negegată de privațiune de libertate.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de *****este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

-Procesul-verbal de cercetare la faţa locului şi planşă fotografică din 28 mai 2023, *potrivit căruia a fost examinată gospodăria Liliei Ţîţa din satul *****, r-nul ***** /f.d.6-14/;*

- Procesul-verbal de audiere a părţii vătămate Ţîţa Lilia și audiere suplimentară din 30 mai 2023, *care a comunicat, că la 27 mai 2023, în jurului orei 05:00 toată familia a plecat de acasă. Poarta şi casa la ei a fost închisă la cheie. În dosul casei rezemat de peretele de la ţarc se aflau 3 biciclete care aparţine membrilor familiei sale. O bicicletă era pentru copii de*

tip sport. Una de culoare albastră de tip sport pentru maturi, şi una de culoare roşie. Bicicletele aparţineau familie lor cu care se plimbau seara. La data de 28.05.2023, în jurul orei 11:00, ei au venit acasă, aşa cum au lăsta ei. Nimic schimbări nimic deteriorări. Ea s-a dus în dosul casei, şi a observat că bicicletele lipseau. După care a observat nişte urme slab vizibile prin grădină. Care duceau spre gard. Comunică că gospodăria este îngrădită cu un gard din setcă, cu înălţimea de 1,5 metri. În părţile laterale au vecini dar vis a vis de casa lor este un lot de tren pârloagă. Comunică că bicicletele au fost procurate de soţul său în anul 2022 din Anglia. Pe care le evaluează la suma de 2000 lei fiecare bicicletă. În total i-a fost cauzat un prejudiciu în proporţii considerabile în sumă de 6000 lei. A doua zi după ce a depus plângerea, la orele dimineţii lucra prin grădină şi a observat la finele grădini lângă gard ceva jos. Cînd sa apropiat a văzut jos două biciclete din cele trei care au fost sustrase în noaptea de 27.05.2023 spre 28.05.2023. Era bicicleta de culoare roşie şi de culoare alabastru combinat cu sur, care în seara de 28 mai 2023 nu erau în grădină /f.d.16-17, 19-20/;

-Procesul-verbal de cercetare la faţa locului şi planşă fotografică din 30 mai 2023, *potrivit căruia a fost examinată gospodăria cet. Ţîţa Lilia din satul ***** r-nul *****, de unde la moment au fost ridicate 2 biciclete* /f.d.21-23/;

-Procesul-verbal de cercetare la faţa locului şi planşă fotografică din 04 iunie 2023, *potrivit căruia a fost examinat extravilanul din or. ***** şi a fost ridicată o bicicletă de model „*****”* /f.d.24-25/;

-Proces-verbal de audiere a martorului ** din 08 iunie 2023,*** *care a comunicat, că cu***** şi cu ***** se cunosc de mici şi sunt în relații de prietenie. La data de 27 mai 2023, împreună cu *****s-au plimbat toată ziua, apoi s-au dus la ***** acasă. L-a chemat la poartă şi discutau a apărut ideea de a găsească nişte biciclete ca să se plimbe. Atunci ***** a comunicat că cunoaşte unde sunt trei biciclete dar trebuie să aştepte să se înnopteze şi să se stingă luminile de pe stradă. Au stat la ***** acasă până la aproximativ ora 01.00 după care s-au pornit pe drum. ***** i-a condus pe drumul spre casă unde se afla bicicletele. S-a dus prin cimitirul de la biserica din Gîrlea. A mers şi a ajuns lângă un gard din setcă şi ***** a zis că aici sunt bicicletele. E1 cu ***** au rămas lângă gard s-au aşezat jos să nu ne vadă nimeni, dar ***** a sărit gardul şi s-a adus după bicicletele. Peste câteva minute *****a adus o bicicletă şi i-a transmis-o lui ***** iar el ţinea gardul. Apoi sa mai dus şi a mai adus o bicicletă care tot i-a dat-o în mână lui ***** şi el ţinea gardul. S-a dus şi a treia oară şi a adus a treia bicicletă şi tot i-a dat-o lui *****, iar el ţinea gardul. După care ***** a sărit gardul. Şi-a împărţit bicicletele, ***** şi-a luat bicicleta de culoare roşie, ***** şi-a luat bicicleta de culoare surie cu albastru, iar lui i-a revenit cea orange. Toţi împreună au ieşit tot pe drumul pe unde au venit adică prin cimitir. S-au plimbat cu aceste biciclete după care s-au dus la ***** acasă să se culce. A doua zi dimineaţa s-au trezit, şi-au luat biciclete şi iar s-au dus să se plimbe. Au discutat toţi împreună şi au decis să ducă bicicletele înapoi ca să nu aibă probleme. El nu s-a dus cu ***** şi ***** deoarece s-a mai plimbat. După care el se temea să se ducă să ducă bicicleta să nu îl prindă proprietarii. A dus bicicleta dată la ***** în apropierea casei sale este o râpă şi acolo a lăsat-o. Sâmbătă el s-a dus şi a luat bicicleta din râpă ca să se plimbe. Şi iarăşi s-au întâlnit cu ***** şi *****. ***** avea o bicicletă, iar ***** l-a luat cu el cu bicicleta. S-au pornit spre Ialoveni pe dealuri. Din cauza că nu putea să meargă pe bicicletă cu ***** a lăsat bicicleta pe deal în ***** şi pe ***** îl ajuta să meargă să se sprijine de el deoarece îl durea tare un picior. Comunică faptul că la momentul sustrageri bicicletelor el era încălţat în şlapi, ***** în ghete şi ***** în crosuri /f.d.35-36/;*

-Proces-Verbal de audiere a martorului ** din 08 iunie 2023,*** *care a comunicat, că la data de 27 mai 2023, s-au întâlnit cu *****, ***** şi s-au dus să se plimbe. A fost la iaz, au fost la cireşe. Cum se plimbau ei aşa, i-a apărut ideea de a găsi nişte biciclete ca să se plimbe toţi trei. Atunci ***** a comunicat că el cunoaşte unde sunt trei biciclete şi anume la vale de o persoană cu numele Timoşa. în regiunea cimitirului de la biserica din Gîrlea. Au aşteptat ca să se întunece afară, luminile de pe străzi să se stingă după care ei s-au dus prin cimitir spre gospodăria unde ***** spunea că sunt bicicletele. ***** li-a arătat drumul. Au ajuns la gardul grădini, unde ***** spunea că sunt acele trei biciclete. Gardul gospodărie era din setcă. El a sărit singur gardul singur şi s-a dus în dosul casei şi a observat trei biciclete rezemate de un perete a unei construcţii. El a luat prima bicicletă şi a dus-o până la gard şi i-a transmis-o lui *****, după care s-a dus şi a luat şi a doua bicicletă şi a a adus-o şi i-a dat-o tot lui *****. După care el s-a dus şi a luat a treia bicicletei şi tot lui ***** i-a dat-o după care a sărit gardul. Nu ieşit nimeni afară din gospodăria dată. Din cauza că era noapte el nu a văzut culorile dar se observa că sunt diferite mărimi. *****şi-a luat bicicleta cea mai mare, el pe cea mijlocie după care ***** pe cea mai mică. Şi tot prin cimitir s-au dus înapoi dar fiecare pe bicicletele lui. S-au plimbat pe străzile din datul *****, r. *****, după care s-au dus la ***** acasă ca să doarmă. Bicicletele li-a ascuns. A doua zi dimineaţa iarăşi s-au luat bicicletele să se plimbe. Atunci era ziua şi a observat că bicicleta lui ***** era de culoare roşie, a sa de culoare surie iar a lui ***** de culoare orange. S-au plimbat practic toată ziua. S-au săturat de plimbat şi ca să nu aibă probleme au decis să ducă bicicletele înapoi. El cu ***** iarăşi a aşteptat să se facă întuneric afară, să se stingă luminile şi s-au dus prin cimitir şi au aruncat cele două biciclete peste gard. A dat bicicletele înapoi deoarece să nu aibă probelele. ***** tot urma să aducă bicicleta sa de culoare Orange dar acesta s-a dus să se plimbe şi nu a mai venit înapoi. Ulterior, au aflat că ***** a abandonat bicicleta în extravilanul or. *****. Toţi trei au fost să sustragă bicicletele dar el s-a dus a sărit gardul şi a adus câte una. A mai comunicat că că el era încălţat într-o pereche de ghete pe care le-a aruncat deoarece le-a deteriorat. ***** era încălţat într-o pereche de papuci iar ***** în şlapi /f.d.42-43/.*

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului *****în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal, ***”Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în alt loc de depozitare de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile”.***

Prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și Codului contravențional), în vigoare de la 07.09.2024, art.126 Codul penal a fost completat cu alin. (2), cu următorul conținut - ,,se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate,

păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei".

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 936 din 28 decembrie 2022 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, salariul mediu prognozat pentru anul 2023, rezultă că, salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, constituia 11 700 lei.

Potrivit Hotărârii de Guvern nr. 1033 din 21 decembrie 2023 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, salariul mediu prognozat pentru anul 2024, rezultă că, salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024, constituia 13 700 lei.

Potrivit Hotărârii de Guvern nr. 845 din 18 decembrie 2024 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, salariul mediu prognozat pentru anul 2025, rezultă că, salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2025, constituia 16 100 lei.

Astfel, conform modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare de la 07.09.2024, prejudiciu material cauzat părții vătămate, urma să depășească 10 salarii medii lunare pe economie prognozate pentru 2023, ceea ce constituie suma de 117 000 lei; pentru 2024- 137 000 lei și pentru 2025– 161 000 lei.

La caz, instanța reține că inculpatul *****este învinuit de sustragerea bunurilor în sumă de 6 000,00 (șase mii,00) lei prin ce a cauzat părții vătămate Țîța Lilia un prejudiciu în proporții considerabile.

De notat, că deși părții vătămate fiindu-i cauzate prejudiciu material, în contextul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare de la 07.09.2024, instanța va exclude din învinuirea înaintată inculpatului *****agravanta - cauzarea de daune în proporţii considerabile, reținându se că, valoarea pagubei cauzată părții vătămate nu depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate pentru anii 2023, 2024 și 2025.

Totodată, fapta nu a fost dezincriminată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală persoana care a săvârșit faptele prejuduiciabile de furt. Din probele administrate în faza de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată instanța constată dovedită vinovăția inculpatului *****și corect încadrate acțiunile după cum urmează: ***"Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în alt loc de depozitare de mai multe persoane".***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***" CtEDO a statuat că "(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală".

În scopul calificării corecte a faptei descrise, instanța de judecată ține cont de următoarele.

Instanța reține că, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă, în acţiunile acesteia sunt constatate toate cele patru elemente obligatorii ale infracţiunii: obiectul infracţiunii, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Instanța reține că, în acțiunile lui *****sunt întrunite elementele componenței de infracțiune prevăzute de **art.186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul pena**l, prin indicii calificativi ***"Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în alt loc de depozitare de mai multe persoane".***

Prin prisma stării de fapt reținute mai sus, instanța va purcede la analiza nemijlocită a componenței infracțiunii prevăzută la **art. 186 alin. (2) Codul penal**.

Astfel, prin fapta comisă, inculpatul *****a atentat la **obiectul juridic** al infracțiunii, ce ține de relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor.

Obiectul material al furtului îl formează bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns. Infracțiunea analizată este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obţine posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorinţă. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deţinerea căreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului.

Aplicând la caz circumstanțele enunțate supra, instanța constată cu certitudine întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Codul penal. Ori, inculpaţtul pe ascuns a sustras bunurile părților vătămate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Se cere a fi precizat că, potrivit art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea,

cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege –gradul lezării drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului. Determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „considerabil" sau „neconsiderabil" îi aparține părțiivătămate, care după convingerea sa, ținând cont de circumstanțele cărora aceasta le dă apreciere în mod conștient, este în drept să determine valoarea prejudiciului ce i s-a cauzat.

Sub aspectul **laturii subiective** a infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Codul penal se caracterizează prin vinovăţie sub formă de intenţie directă, manifestată de către inculpatul *****prin faptul sustragerii bunurilor. În acest sens, intenția directă a inculpatului a fost confirmată prin faptul că a sustras bunurile din motiv de cupiditate, aspect dovedit prin probele administrate în ședința de judecată. Furtul se consideră consumat din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. Astfel, instanța constată că inculpatul *****a dispus de bunurile părților vătămate la propria sa dorință, or a fost restituite părții vătămate doar o parte din bunurile sustrase**.**

Subiectul infracţiunii date este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, respectiv inculpatul corespunde condițiilor specificate.

Așadar, în sensul art.394 Codul procedură penală, instanţa de judecată constatând faptele ilicite ca fiind dovedite şi probele pe care se întemeiază concluziile, instanţa, se pronunţă asupra încadrării juridice a acţiunilor inculpatului *****considerând că acesta a comis infracţiunea ***"Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în alt loc de depozitare de mai multe persoane"***, infracțiune prevăzută la **art. 186 alin. (2) lit. b) şi c) Codul penal.**

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului,

cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, *individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului *****trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârşită de către *****în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 Cod penal – <u>săvîrşirea infracţiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani</u>, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța a reținut, săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților,

cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) din Codul penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de *****este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul *****anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, totodată în privința acestuia au fost clasate cauzele pe motiv că persoana nu a atins vîrsta la care poate fi atrasă la răspunedere penală și a fost retrasă plîngerea prealabilă de către partea vătămată /f.d.48-49, 144-147, 153-166, 167-171/, potrivit informației din cazierul contravențional pentru perioada 01.06.2009 – 07.06.2023 nu are comise contravenții /f.d.51/, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile privării lui de libertate.

După cum s-a enunțat mai sus sancțiunea art. 186 alin. (2) b) și c) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă aspră închisoare de pînă la 4 ani.

Conform art. 70 alin. (1) și (2) din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de

mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărîrii instanţei de judecată, pe un anumit termen, întrun penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Potrivit art. 70 alin.(3) din Codul penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

Din actele cauzei se constată că, infracțiunea comisă de către *****a fost comisă în perioada 27 mai 2023 – 28 mai 2023, cînd a avut împlinită vîrsta de 16 ani și nu avea atinsă vîrsta de 18 ani, respectiv îi sunt aplicabile prevederile art. 70 alin.(3) din Codul penal.

Fapta săvârșită de către *****în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă mai aspră închisoare de pînă la 4 ani, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) din Codul penal, maximul pedepsei va fi redusă cu o jumătate din maximul pedepsei de 4 ani, ceea ce constituie 2 ani.

Totodată, la data de 17 iunie 2025, la cererea inculpatului s-a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, conducându-se de prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată constată că din termenul pedepsei redus de 2 (doi) ani închisoare urmează a fi redusă cu ¼ - ceea constituie 1 (unu) ani și 6 (șase) luni închisoare.

Luînd în considerare împrejurările privitoare la infracțiunea comisă, la persoana inculpatului *****și cele stabilite în ședința de judecată descrise supra, în măsură ce legiuitorul determină micșorarea pedepsei doar a limitei maxime cu stabilirea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de **1 (unu) ani** și **6 (șase) luni.**

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului *****a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, concluzii necesare privind sistarea faptelor infracționale nu și-a făcut, la moment execută pedeapsa în instituțiile penitenciare, toate aceste împrejurări deduc instanței concluzia de a numi inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare în limita maximă și anume de **1/unu/ ani** și **6/șase/ luni**, pedeapsă care este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, circumstanțele cauzei stabilite în ședința de judecată cu referire la atitudinea inculpatului față de fapta comisă, comportamentul acestuia din ședința de judecată orientează instanța de a numi o pedeapsă doar cu închisoarea.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La caz, pedeapsa care urmează a fi stabilită inculpatului este de **1 /unu/ ani** și **6/ șase/ luni** închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 72 alin. (3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Or, o altă categorie de pedeapsă nu poate fi aplicată inculpatului, deoarece după cum sa enumerat supra, actele care atestă la personalitatea acestuia urmează că, anterior a fost sancționat penal, circumstanțe care denotă incapacitatea acestuia de a adapta un comportament corect și acceptat în societate.

La fel nici prevederile art. 90 CP, nu-și vor atinge scopul, or, aceasta poate fi aplicată în raport cu *circumstanțele cauzei şi persoana celui vinovat, care demonstrează încredere.*

Pe cînd actele cauzei atestă că, inculpatul anterior prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27 septembrie 2024 a fost condamnat la pedeapsă cu suspendarea condiționată, însă nu a stat pe calea corijării, nu a conștientizat sistarea faptelor infracționale ci dimpotrivă încalcă legea penală, astfel, fixarea unei pedepse condiționate nu-și va atinge scopul.

Prin urmare, *doar pedeapsa cu închisoare îşi va atinge scopul şi numai în condiţiile izolării acestuia de societate fără ca să fie* supus unui termen de probă cu executarea efectivă a acesteia.

În privința categoriei de pedeapsă prevăzută la sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, amenda instanța constată din actele cauzei ce vizează personalitatea inculpatului că, starea materială nu-i permite aplicarea unei pedepse pecuniare.

Or, acesta nu este angajat în cîmpul muncii, nu are alte surse de venit, pe cînd pedeapsa se aplică pe măsură ce inculpatul este în stare să o execute.

Ca urmare, instanța concluzionează că, în privința inculpatului nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de amendă așa cum nu este o garanție că o va executa în măsură ce nu are surse de venit.

Mai mult ca atât, instanța la adoptarea hotărîrii în partea individualizării pedepsei a ținut cont și de notările Curții Europene pentru drepturile omului, care a menționat că executarea fără întârziere nejustificată a pedepsei aplicate în contextul dreptului la viață trebuie privită ca parte integrantă a obligației procesuale care îi revine statului în temeiul acestei dispoziții.

Pornind de la categoria pedepsei prevăzute la sancțiunea articolului incriminat lui *****instanța în speță a analizat posibilitatea aplicării în privința inculpatului a unei cu muncă neremunerată în folosul comunității, însă instanța nu o va aplica pentru următoarele considerente.

Instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum şi faptul că *****anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, pedeapsă care nu a dus la corectarea și reeducarea vinovatului cît și conștientizarea neadmiterii pe viitor a încălcării legii penale.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoriile respective.

Ca urmare, instanța concluzionează că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în privința lui *****în mărimea de **1 /unu/ ani** și **6 /șase/ luni**, nu constituie o încălcare a dreptului la viață garantat de art. 2 CEDO, și nici a dreptului la respectarea vieții private și de familie art. 8 din Convenție.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatului *****instanţa de judecată a ținut cont de faptul că această pedeapsă urmează a fi echitabilă, impunând lipsuri şi restricții ale drepturilor inculpatului proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnați, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, aplicarea în privința inculpatului *****a unei pedepse sub formă de închisoare va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiţionând gradul influenţei pedepsei aplicate asupra corectării, resocializării şi reeducării acestuia.

La fel, pedeapsa stabilită va contribui în cel mai eficient mod la conştientizarea de către inculpat a faptei infracţionale comise, constituind şi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracţionale de această categorie, mai mult, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios pentru inculpat, ceea ce va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului *****a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, în opinia instanței pedeapsa cu închisoare pe un termen de **1 /unu/ ani** și **6 /șase/ luni** este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, pedeapsa cu suspendarea condiționată nu este oportună în speță, deoarece circumstanțele comiterii faptei cît și materialele cauzei denotă că, *****este predispus la încălcarea legii, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, concluzii necesare nu și-a făcut, la moment execută pedeapsa în instituțiile penitenciare, iar aplicarea unei asemenea pedepse nu garantează executarea și nici corectarea acestuia.

Iar executarea pedepsei de **1/ unu/ ani** și **6 /șase/ luni** închisoare nu va cauza suferințe fizice și nici nu va înjosi demnitatea lui *****și nu poate constitui în sine o încălcare a art. 6 și 3 din Convenție.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că, *****anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27 septembrie 2024, în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, în baza art. 192^1 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni

prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare.

Pedeapsă care a fost suspendată condiționat în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 1 an.

Ulterior, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 19 iunie 2025, repetat a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3), 80^1 alin. (1), 79 Cod penal, la 1 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, a fost adăugată parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27.09.2024, și i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Infracțiunea în prezenta cauză a fost săvîrșită de către *****în perioada de timp de la 27 mai 2023 – 28 mai 2023, adică pînă la emiterea sentinței din 19 iunie 2025, respectiv sunt aplicabile prevederile 84 alin. (4) din Codul penal, potrivit căruia conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Ca urmare, instanța găsește necesar de a aplica prevederile art. 84 alin. (4) CP, prin cumul de pedepse la pedeapsa stabilită prin noua sentință de adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 iunie 2025, și definitiv lui *****ai numi pedeapsa de **2 (doi) ani** și **6 (șase) luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Or, *****a săvîrșit infracțiunile pentru care este condamnat prin prezenta sentință pînă la adoptarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 iunie 2025.

Statele rămân libere să aplice legea penală asupra oricărui act (în măsura în care nu încalcă alte drepturi protejate în temeiul Convenției), precum și să definească elementele constitutive ale infracțiunii înfăptuite.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Chestiunea cu privire la măsura preventivă

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.

Prin ordonanța din 09.08.2023, *****a semnat obligația de a nu părăsi țara /f.d.23/.

Din actele cauzei se reține că, *****la moment execută pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 iunie 2025, prin care a fost condamnat la 2 ani închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis /f.d.167-171/.

La caz, termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței 22 iulie 2025, cu includerea în termen perioada pedepsei executate în baza sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 iunie 2025, de la 19 iunie 2025 pînă la 22 iulie 2025.

Chestiunea privind corpurile delicte:

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

La caz, prin ordonanța din 07 iunie 2023, au fost recunoscute în calitate de corp delict: 3 (trei) biciclete de tip sport (o bicicletă de culoare roșie, o bicicletă de culoare roșie-portocalie și o bicicletă de culoare sur combinată cu albastru) lăsate păstrare părții vătămate Țîța Lilia /f.d.25,28/.

Prin urmare, corpurile delicte : 3 (trei) biciclete de tip sport (o bicicletă de culoare roșie, o bicicletă de culoare roșie-portocalie și o bicicletă de culoare sur combinată cu albastru), care se află la păstrarea părții vătămate Țîța Lilia, ***după intrarea sentinței în vigoare a le lăsa în folosința proprietarului,*** în conformitate cu art. 162 din Codul de procedură penală.

Dispozitivul

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 70 alin.(3), 80/1 Cod penal, art. 364[1], 162 alin.(1), 384-385 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat *****de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, cu aplicarea art. 70 alin.(3) din Codul penal și art. 80[1] din Codul penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 iunie 2025, și definitiv lui *****i se numește pedeapsa de 2 /doi/ ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se calculează din data pronunțării sentinței 22 iulie 2025, cu includerea în termen perioada pedepsei executate în baza sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 iunie 2025, de la 19 iunie 2025 pînă la 22 iulie 2025.

Corpurile delicte: 3 (trei) biciclete de tip sport (o bicicletă de culoare roșie, o bicicletă de culoare roșie-portocalie și o bicicletă de culoare sur combinată cu albastru), care se află la păstrarea părții vătămate Țîța Lilia, ***după intrarea sentinței în vigoare a le lăsa în folosința proprietarului,*** în conformitate cu art. 162 din Codul de procedură penală.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: